

Barcelona, capital de què?

Barcelona concentra una enorme part de l'interès en l'actual campanya electoral. Potser excessiu, perquè els resultats seran aquesta vegada més interessants que mai, si parlem de Catalunya, a tot el territori. Però la capital del país fa córrer més tinta i més saliva bàsicament per dues consideracions. En primer lloc, perquè Barcelona és determinant en el denominat procés sobiranista. Aquells que més proclamen que les pròximes eleccions són exclusivament locals s'afanyaran a fer-ne una lectura plebiscitària la nit del 24. Per constatar-ho només cal pensar en les portades dels diaris de Madrid i de tots els mitjans internacionals de l'endemà. El procés cap a la independència es juga en tot el país, és cert, però es decantarà cap a un costat o cap a l'altre en bona mesura a Barcelona.

En segon lloc, la pugna entre dues candidatures –dos models de ciutat, en definitiva– és dura i incerta. Segons totes les enquestes, el pròxim alcalde es decidirà entre els candidats de CiU i Barcelona en Comú, una amalgama que aplega activistes socials, Iniciativa i altres forces minoritàries. Xavier Trias representa la continuïtat del model que va definir Pasqual Maragall. Un model que van mantenir en els anys posteriors el PSC i, paradoxalment, la mateixa Iniciativa. Un model amb certs i defectes, però que ha situat la capital de Catalunya al mapa econòmic i, sobretot, turístic europeu. La política dels governs d'esquerres i ara la de CiU no és diferent en essència, malgrat les crítiques que durant el darrer mandat municipal tant el PSC com Iniciativa han llançat des de l'oposició.

El model que proposa Barcelona en Comú, per contra, reivindica el trencament. Hi ha un malestar social palpable entre els sectors socials i els barris més humils, que han patit la darrera crisi amb més cruïra que ningú. Sobre aquest malestar Ada Colau pretén articular una nova manera d'entendre la política municipal. Aquesta opció podria alterar la Barcelona actual. La podria fer més "social", però possiblement menys competitiva amb les altres capitals europees, perquè l'augment de la despesa s'ha de compensar amb més ingressos. Amb més pressió fiscal sobre els que poden suportar-la. La pretensió genera desconfiança. Per això tant el PSC com Esquerra han insinuat pactes amb CiU si Trias, un polític que es proclama "socialdemòcrata", obté més vots que Colau.

Tot està en suspens. També el més que previsible descens del PSC, l'augment d'Esquerra i la potència de la irrupció de Ciutadans. En tot cas, aquesta vegada tot és diferent. No és estrany, doncs, l'interès que es concentra a Barcelona. Segona ciutat d'Espanya o capital de la república catalana?

51

80

41

76

37

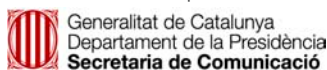
La Galeria

- 73** LITERATURA
Entrevista a Sergi Durbà
- 74** MÓN EDITORIAL
- 75** MÚSICA
Élena: grup petit, cançons grans
Xavier Aliaga
- 76** CINEMA
Un noi de Kenosha, al Wisconsin
Àlex Gorina
- 77** TELEVISIÓ
Misèries
Toni de la Torre

- 78** TEATRE
L'horror de les guerres
Francesc Foguet i Boreu
- 79** ART
160.276.188 euros
Ricard Mas Peinado
- 80** ART
El Modernisme català a Ferrara
Francesc Fontbona
- 81** GASTRONOMIA
La ratafia comença a tenir èxit
Jaume Fàbrega

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.